

Marta Štefková (180665) - resumé č. 9

Téma: Román

Text: Milan Kundera: *Román a Evropa*

- romanopisec je ten, kdo chce zmizet za svým dílem, tzn. zřící se role veřejné osobnosti. Pokud se romanopisec propůjčuje roli veřejné osobnosti, pak ohrožuje své dílo. Není dokonce ani mluvčím svých myšlenek
- velké romány jsou inteligentnější než jejich autoři, pokud autor přihlíží k tzv. moudrosti románu. Základem románu je to, že pravda světa i pravda každého člověka se před námi ukrývá
- nepřítelem umění jsou: agelastové, nemyšlení přejatých myšlenek, kýč. Svět, kde je individuum respektováno (imaginární svět románu) je proto křehký a smrtelný.
- agelast (ten, kdo se nesměje ; pojem zavádí Rabelaise) – je přesvědčen, že pravda je jasná a že všichni si musí myslet totéž. Román je ráj individuí, proto nemůže nikdy dojít ke smíru mezi romanopiscem a agelastem.
- román je zrozen z ducha humoru, protiřečí ideologickým jistotám
- každý román nabízí odpověď na otázku: Co je lidská existence a kde spočívá její existence? Poezie není v akce, ale tam, kde se akce zastaví, tedy kde se zastaví řetězec kauzální následnosti. Poezie spočívá v nevypočitatelném a je bez důvodu.
- objevy románu jsou důležitější než objevy filozofie: např. Flaubert je objevitel hlouposti, která je v jeho románech neoddělitelnou dimenzí lidské existence. Hloupost je rozvíjena technickým rozvojem a pokrokem.
- Hermann Broch – úsilí moderního románu je zvítězit nad kýčem, nakonec je ale kýčem smeten. Kýč je hloupost přejatých myšlenek. Dnešní estetika masových médií je tedy estetikou kýče, který nás obklopuje.